

GOJONY (2) *part praet pass impf*

Oba o jasne.

sg f N gojon(a) (1). ◇ pl N subst gojoné (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Leczony (w odniesieniu do obrażeń i schorzeń zewnętrznych) (2) : Naprzod to iest poŕpolita nauka: iż rana nie ma być richło goiona *FalZioł* V 88v; wrzody álbo ładzele czczé/ ty zá długie czáfy niemogá być goioné/ bes ofobliwych porádných lekarŕstw *SienLek* 126v.*

Synonim: leczony.

Cf GOIĆ

ZZa